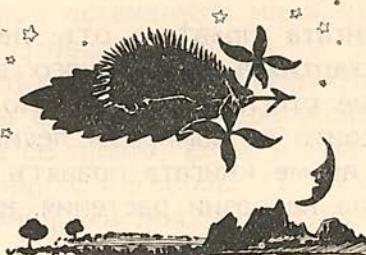

По паяжна нишка

Ходи сива мишка:

Туку я прегризва,

Ту се пъкъ облизва.

Таралежътъ хвърка

Горе на високо

До облаци близко;

До звездитъ стига —

Вижда му се низко!

Емануилъ П. Димитровъ.

Какъ се прави книгата.

Има много нѣща, които всѣки ден употребяваме и на всѣко време си служимъ съ тѣхъ, но какъ се правятъ тѣ, ние рѣдко се питаме. Така е и съ книгата. За какво ли не служи тя? Отъ нея правятъ тетрадки, печататъ учебници, книги за прочитъ, вестници, списания, отъ нея правятъ вѫжета, па дори и дрехи. Но малцина знаятъ какъ се прави книгата. Обзагамъ се, че голѣмъ брой отъ младите четци на „Свѣтулка“ не знаятъ това.

Било е време, преди хиляди години, когато хората не сѫ знаели какво е книга. Тогава сѫ писали на тѣнки кожи (пергаментъ) или на сушени листа отъ растения (папирусъ). Едва 200 години преди Рождество Христово, китайците сѫ измислили правенето на книгата. Следъ тѣхъ близките имъ съседи, японците научили това изкуство, а отъ тѣхъ полека-лека се научили и други въ Азия, а отъ тамъ минало и въ Европа.